

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations Uitrusting	Bart Mellebeek Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Informatica	Bart Herremans Velmerlaan 43 3806 Velm 011/760455 bart.herremans@hamok.be
Secretaris (intern)	Pascal Mylle Maasbeekstraat 9 3945 Ham 0485/41.94.38 pascal.mylle@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern) Lidgeld	Fernand Scheelen Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: BE84 7795 9196 4459 fernand.scheelen@hamok.be	Materiaal	Tuur Cloostermans Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be
Schatbewaarder Kantine	An Verberne Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. IBAN BE68 4581 0482 3134 BIC KREDBEBB 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be	Jeugd	Dries van der Kleij VVO: ploegencommissie Blandenstraat 208 3052 Haasrode dries.vanderkleij@hamok.be

Tussen Berm en Toog

Niet elke maand wordt een knijptang opgefleurd met diepzinnige poëtische beschouwingen al verdient de oriëntatiesport dat meer dan gelijk welke andere sport. Velen houden zich echter op meer prozaische wijze bezig met hun hobby maar doen dat ook met veel respect voor de mooie dingen des levens.

Zo werd afgelopen maand de hamokwebsite in een nieuw kleedje gestoken - weliswaar niet in modisch verantwoord kleurenpalet maar in gerespecteerde clubkleuren – en dat bezorgde velen al weer een opstoot van jeugdige lentekriebels. Fraai digitaal knutselwerk van Steffen, Jeroen, Dries, Bart, Pascal en co. voor de club die op het einde van het jaar zijn dertigste verjaardag gaat vieren. Als samen met het digitale bestaan ook nog eens de analoge lijven in nieuwe kleedjes worden gestopt kan het feest echt beginnen.

Mooi oriëntastisch knutselwerk ook van secretaris Pascal die “De beker van de secretaris” met zijn fantasiezwanger hoofd alle eer aan deed. Een spelletje ‘cluedo’ kruisen met kaart en kompas is voor onze veelzijdige

secretaris een koud kunstje al bracht hij met de titel van het oriëntatiespel “Vijftig tinten wijs” menig vrouwspersoon van de wijs. Er werd gegoocheld met kleuren, sterren, zonder zwart, losse vierkantjes, memo’s en zelfs een snuifje ‘Martelange’ werd niet geschuwd. En dat alles om de snoodaard te vinden die op onverantwoorde wijze het aangezicht van Tuur Cloostermans had toegetakeld. Dat Tuur zelf afwezig was en zowel de locatie, het tijdstip, het moordwapen en vooral de potentiële daders beslist in aanmerking kwamen voor het delict deed menig onderzoeker na vlijtig speurwerk naar papier en pen grijpen om een vernietigend proces-verbaal af te leveren. Helaas niet voor publicatie vatbaar maar toch vele knappe onderzoekers want de bekermokken vlogen de deur uit.

Na het voorspel in bittere ernst was er ook nog een ludieke algemene vergadering waar sportieve verslagen, balansen met uitgaven en inkomsten, bestuurswisselingen, klubkledij en driedaagse projecten kleurrijk werden voorgesteld, tussen de boterham gelegd en goedgekeurd.

In Durbuy werd een prachtig sprintkampioenschap gerealiseerd. Christian Stoffels en de zijnen wisten op sublieme wijze de deelnemers naar parking, verzamelplaats, start, bos, stad, aankomst en apotheose te leiden en zorgden voor een nieuwe standaard voor stadssprinten. Een uitdaging, maar de charme van ons 'kleinste stadje van België' overtreffen lijkt ons een hopeloze opgave. De enige hamokker die de naam Durbuy echter mag verbinden met Belgisch sprintkampioen is Jos Duchesne. Bij de 80-jarigen de enige echte snelle overlever van een duik van de stadsrand naar de oever van de Ourthe. Dat Greet Oeyen en Dirk Deygers knap 2de werden en zilver kregen werd nog in dankbaarheid aanvaard maar Luc Melis nam zijn brons knarsetendend in ontvangst en moest alle moeite van de wereld doen om het f...-woord te onderdrukken. Een black-out naar de allerlaatste post (ja, die aan het brugke!) en weg was de titel. Het brons van Bart Mellebeek kon nauwelijks een troost zijn voor het verlies van zoon Klaas terwijl Stefaan Schutjes die zijn benen losgefietst had in de buurt van Durbuy zoveel sportliefde tevens beloond zag met brons.

Het mooie van Durbuy deed zowaar de miskleum van Martelange bijna vergeten al borrelde op de dagen na die nationale meer medelijden dan ergernis naar boven. Kaarten drukken blijft een delicate opdracht en als het afgeleverd werk niet conform is met het contract kan de organisator slechts lijdzaam toezien hoe een stevige regenbui zijn zorgzaam voorbereid werk de riolering in spoelt. Doodjammer echter voor Jeroen en Wim Hoekx, Georges Deferme en Phil Mellebeek die hun prachtige

overwinning niet meteen vertaald zagen (jury!) in een sprong voorwaarts in de stand van het Regelmatigheidscriterium. Ook Nancy, Klaas en Luc Melis(2de), Greet, Marijs, Greta en Bob (3de) mogen zich slecht bedeed noemen.

De tweedaagse van Epos in Gent werd niet echt naar waarde beloond door de karige aanwezigheid van onze club. Henri Van Briel, Dieter Sels, Ellen Mols en de Van Hams waren zaterdag present terwijl Ronny en An zondag de honneurs waarnamen. Sprint, afstand en 2 dagen lijkt niet zo 'n prettige combinatie.

Geen Vlaamse sprintkampioenen in hamokkleuren in Genk en bij opmerkelijke afwezigheid van Omega (op clubstage) veel voor Trol en KOL. Dat Lies, Roza, Ronny en Willy wel zilver behaalden zal alleszins nog een troost geweest zijn.

In tijden van lentekriebels werd er kwistig gestrooid met lenteloopjes met naast De Schorre (To morrow) en Brasel (Dessel) ook op de Basvelden. Een gelegenheid voor Luc Bouve om een uitdagende memo te presenteren, een gerechtje dat door een honderdtal O-gezinden in meer of mindere mate werd gesmaakt.

De trainingen op donderdag en vrijdag zijn een veertiendaags oriëntatiebad al moet dat voor de ouderen op vrijdag ook weer niet letterlijk in bier vertaald worden. Inmiddels kijken wij uit naar de Midzomertraining op Bel op 20 juni, de Pelterklassieker op het Dommelhof te Neerpelt op 29 juni en de 'Driedaagse van Vlaanderen' te Waterschei, ons driejaarlijkse hoogfeest van de club omstreeks halfoogst! Maar dat wisten jullie natuurlijk al.

De knijper

Inschrijvingen

Alle inschrijvingen nog steeds bij Daniëlle!

Driedaagse van Vlaanderen

Inschrijven voor de belangrijkste wedstrijd van het jaar doe je best voor 1 juli. Tot dan geniet je van het goedkoopste tarief voor drie dagen puur

oriëntatieplezier rond -en wie weet wel op- de terril van Waterschei tussen 15 en 17 augustus.

Verderop vind je nog wat over de voorbereidingen, maar vergeet dus zelf zeker niet in te schrijven!

Overlijden

Op 12 juni vernamen we het droevige nieuws dat Godelieve Vanhees op 64 jarige leeftijd overleden is. Zij is net als haar man Marcel Oeyen, een ex-lid van Hamok. Marcel heeft lange tijd in het bestuur gezeteld en Godelieve

is meermaals Belgisch kampioen geweest. Zij is ook de mama van Greet, onze elite-loopster.

De plechtige uitvaartdienst vindt plaats op dinsdag 17 juni 14 om 10.30 u in de parochiekerk Sint-Hubertus te Schaffen.

Nationale 4

Onleesbaar

11 mei 2014 – Martelange

Eerste
Greet Oeyen (DE)
Jeroen Hoekx (HE)
Wim Hoekx (H55)
George Deferme (H65)
Phil Mellebeek (H70)
Tweede
Nancy Wenderickx (D35)
Klaas Mellebeek (H-16)
Toon Melis (H21)
Luc Melis (H50)
Derde
Marijs Vandeweyer (D45)
Bob Schildermans (H35)

Voor deze 4e nationale moesten we de verre verplaatsing naar Martelange maken. Vele Hamokkers lieten deze wedstrijd links liggen omdat ze tot bijna in het putteke Zuiden van België moesten rijden. Diegenen die toch ingeschreven hadden zagen 's morgens bij het vertrek de hemelsluizen openstaan. In de

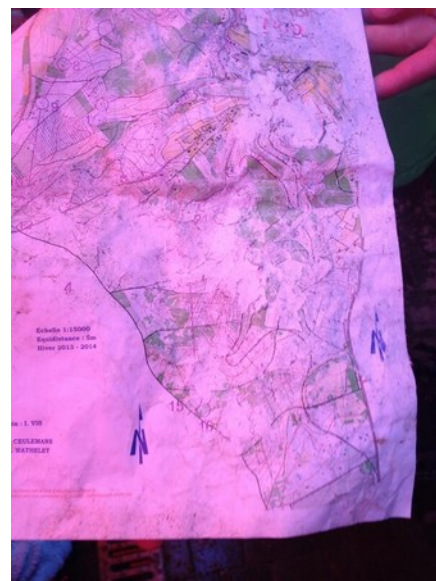
wielerkoers rijden ze “De hel van het noorden”. Wij hadden het gevoel dat we naar “De hel van het Zuiden” reden. Onze Waalse landgenoten staan gekend om hun improvisatie wat een CC betreft. Als je dan mooi weer hebt, is het heerlijk om in het zonnetje aan een overdekte buitenbarbeque te vertoeven, maar als Jezus en zijn gevolg van boven met emmers en zelfs volle wastonnen het water naar beneden gooit, dan zijn er toch plezantere omstandigheden om je voor te bereiden op een wedstrijd. Bovendien wist iedereen dat de kaart “La Folie” één van de moeilijkste kaarten is waar ook nog heel wat hoogtemeters overwonnen moeten worden. Bij velen zakte de moed dus al voor hun start in de schoenen.

Bij onze aankomst in Martelange hoorden we ook al snel dat de druk van de kaarten bij dit regenweer te wensen overliet. Bij FRSO wordt er dikwijls op speciaal papier gelopen waardoor je de IOF-kaart niet in een plastic zak hoeft te steken, maar dan moet de kwaliteit van het papier van uitzonderlijke speciale kwaliteit zijn.

Hier had men op zijn “euro” gezeten en omdat er geen plastic zakken voorzien waren, kwamen sommige lopers met een onleesbare kaart over de aankomst gelopen. Er waren er zelfs waar de bedrukking van hun kaart op sommige plaatsen volledig weg was. We moeten dan ook niet verwonderd zijn dat het tussen de plensbuien ook nog opgaves regende. Onze Hamokdelegatie had op enkele uitzonderingen na het geluk (??) dat we laat mochten starten en dus kon een Lommelse sponsor ons voorzien van plastic zakken (al dacht ik dat Lommel meer bekend was voor zijn glas). Volgens ons had die in jaren zijn sporttas niet meer leeggemaakt maar dat treurden we nu niet om, want we hadden een enorm voordeel ten opzichte van zij die zonder plastic zak in de gietende regen liepen. Hierdoor was dit eigenlijk geen eerlijke competitie, maar ik hoop niet dat men deze wedstrijd annuleert want degenen die op het hoogste schavotje stonden, hebben dat zeker verdiend. Iedereen die zijn kaart deftig kon lezen, zal het er mee eens zijn dat er over de baanlegging weinig opmerkingen waren : mooie benen, veel hoogtemeters en afwisseling van technische en gemakkelijker loopstukken. Kortom, de beste oriënteerder (met plastic zak?) van de dag zou met de bloemen gaan lopen. Ondanks dat we maar met 25 Hamokkers naar “De Hel” afgezakt waren, konden we toch met 15 clubleden een top 5 behalen, een meer dan behoorlijke prestatie. Toch zat er voor sommigen misschien nog iets meer in indien hun kaart deftig leesbaar zou geweest zijn.

Na deze wedstrijd stelde ik me enkele randvragen die zeker niet alleen voor mij persoonlijk gelden. Hoe motiverend is het om na een verplaatsing van bijna 200 km met een bijna onleesbare kaart te moeten lopen en/of te moeten opgeven? (En dan ook nog eens 200 km terug) Een tweede bedenking bij deze kaarthistorie is er één voor de jongste competitie-lopers en de beginners. Hoe vinden deze gasten hun weg op een onleesbare kaart?

(Dit was al moeilijk voor veel ervaren loper)
Wat als ze verloren lopen? Tenslotte nog dit : door de verschrikkelijke weersomstandigheden waren er lopers (vooral elitelopers op de lange afstanden) bij hun aankomst helemaal onderkoeld en moesten zich dan onder een houten afdak bij een temperatuur van $\pm 8^\circ$ terug omkleden. Bij sommigen duurde het meer dan een uur voor ze weer opgewarmd waren. Als je weet dat er op 500 m van hun huidige CC een voetbalveld lag dan zou ik in Belgenland geen risico nemen en de atleten achteraf ook nog een heerlijke warme douche aanbieden.

Na dit voorval zou je wel eens beginnen na te denken om thuis te blijven van FRSO-wedstrijden. Bovendien zullen beginnende oriënteerders die op deze wedstrijd waren niet de neiging hebben om nog eens terug te komen want door al de tekortkomingen was dit helemaal geen propaganda voor onze schitterende sport. Bovendien wordt het ook nog afwachten of deze wedstrijd mee zal tellen voor het Belgisch Nationaal Regelmatigheidscriterium want over deze nationale wedstrijd is het laatste woord nog altijd niet gezegd en geschreven (ook op hogere echelons).

– Luc Bouve

Beker van de Secretaris

16 mei 2014 – Ham

Een zwaar toegetakelde Tuur, 30 hammers, 30 posten, een hele papierwinkel en ongetwijfeld liters zweet van onze secretaris. Dat gebeurde er op een anders zo rustige vrijdagavond in Ham.

Bij de start aan 't Vlietje was er van een papierwinkel nog geen sprake. Helemaal niet, dus op memo van de ene post naar de andere, tot daar uiteindelijk een kaart lag, met een tweetal bladzijden aangeniet.

Wat er op de kaart stond, wou nog wel eens variëren. In uw dienaar's geval was dat een stuk oro-hydro, meer memo, een stuk gewoon iof (precies) en dan een compleet verdraaide cirkel. Elke post die je vond bracht je dichterbij de omstandigheden van de aanslag op Tuur zijn gezondheid, want dan kon je op je papierwinkel een naam/plaats/tijdstip/voorwerp schrappen.

Het belang dat er aan deze wedstrijd wordt gehecht, bleek al direct. Toon Melis schoot er als een raket vandoor. De rest van de meute kon niet anders dan volgen.

Buiten het puur fysieke waren al dan niet scherpzinnige listen ook aan de orde. Eens snel de kaart van een andere bekijken of gewoonweg het antwoord vragen waren schering en inslag. Dankzij, in het geval van Toon of ondanks, in het geval van uw dienaar, viel de wedstrijd al na de memoproef in zijn finale plooi, wat

Wie takelde Tuur toe?

natuurlijk in het bos niet duidelijk was. Uw dienaar versloeg Toon in een prestigesprintje op weg naar de aankomst. Daar stond nog geen enkele andere loper te wachten. Dat kan twee dingen betekenen: ofwel eerst, ofwel iedereen al douchen. Het bleek eerst te zijn, maar al evenzeer kwam naar boven dat we te snel geweest waren. Oefening 3 was geen IOF waar er aan 5 van de 8 posten maar effectief een post hing, maar een postenbeschrijvingsoefening. Pascal had op elke plaats een post hangen en het was zaak aan de hand van de postenbeschrijving te vinden welke je effectief moest aandoen. Gelukkig werd er ook bijgezegd dat het niet volledig oplossen van het raadsel niet erg was, zolang je maar een origineel proces verbaal opstelde over wat gebeurde. Dat resulteerde in droge beschrijvingen over plezante anekdotes tot onpubliceerbare smaadschriften, al naar gelang karakter.

Zo kwam dochter Mylle hard uit de hoek: Pascal had voor de start gezegd: 'ik ben getrouwd met een heks'. Jil schreef dat de dader zich compleet vergist had. Hij wou de secretaris straffen omwille van die uitspraak, maar vergiste zich en ging de oude te lijf in plaats van de nieuwe.

Uw dienaar schreef dat Marc Van Bruggen Tuur met een tuinkabouter te lijf ging op de Keiheuvel, nadat Tuur er niets beters op gevonden had dan als hobby tuinkabouters medailles aan te doen en in zijn garage te zetten. Hij ging deze kabouter stelen op de kabouterberg, op de Trolkaart van Hoge Mouw. Marc kon daar niet mee lachen, want zo klopte de kaart niet meer en zette de achtervolging in tot Tuur zich van richting vergiste en zich in het losse zand van het motocrossparcours van de Keiheuvel vastreed. De gevolgen stonden op foto.

De finale uitslag vind je hierna.

Plaats	Naam	Tijd	Cluedo	Speciale prijzen
1	Gust Nys	62'13"	OK	
2	Wim Geerts	65'05"	OK	
3	Jean-Paul Hombroeckx	65'54"	OK	
4	Ronny Timmers	67'19"	OK	Beste motief
5	Steffen Knoops	69'11"	OK	
6	Maria Delarbre	75'01"	OK	
7	Rosa Cools	75'02"	OK	
8	An Verberne	75'02"	OK	
9	Danielle Nolens	75'02"	OK	
10	Marc Mertens	76'05"	OK	
11	Jos Thys	77'22"	OK	Beste motief
12	Mira Scheir	79'19"	OK	
13	Stefaan Schutjes	81'50"	OK	
14	Steve Verstraete	82'58"	OK	
15	Jean Ooms	83'08"	OK	
16	Jil Mylle	83'28"	OK	Beste motief
17	Greet Mols & Hilde Krols	83'28"	OK	
18	Luc Verwaest	84'00"	OK	
19	Fernand Scheelen	84'55"	OK	
20	Kirsten Verstraete	85'03"	OK	
21	Johan Maes	90'00"	OK	
22	Phil Mellebeek	95'58"	OK	
23	Jen Vanreusel	95'58"	OK	
	- Luc Melis	58'06"	± OK	
	- Peter Hoogstrate	71'52"	± OK	
	- Jeroen Hoekx	41'52"	NOK	Snelste heer; Beste motief
	- Willy Vancaelenberghe	103'24"	NOK	
	- Toon Melis	42'06"	NOK	
	- Benjamin Anciaux	52'54"	NOK	
	- Greet Oeyen	56'31"	NOK	Snelste dame

BK Sprint

Eindelijk Jos!

Goud
Jos Duchesne
Zilver
Greet Oeyen Dirk Deijgers
Brons
Stefaan Schutjes Bart Mellebeek Luc Melis

Als wij het verslag van Tuur voor het Belang goed begrepen hebben en zijn statistieken kloppen, wat eigenlijk niet in twijfel moet worden getrokken, dan was dit het eerste individuele Belgische goud voor Jos Duchesne. Laat het een opkikker zijn voor iedereen die de moed aan het verliezen is, maar wacht tot de H80 en op een dag zal het raak zijn!

Balise 10 organiseerde een voortreffelijk sprintkampioenschap. Fijne uitdagende omlopen en een mooie omgeving. Enig minpuntje was het ontbreken van een speaker deze keer, wij vermoeden omwille van afspraken met het stadsbestuur, want bij hun vorige organisatie in Marche was die er wel. Een bosafdaling, draaien en keren, een mooi parkje, lang genoeg omlopen, meer moet het niet zijn. Spijtig wel dat een aantal lopers nog steeds niet de regels van de sprintoriëntatie kent, ook al waren die nog eens duidelijk gemaakt vooraf, en in de tuin toch moedwillig over de heggen stapten.

Ook zeer mooi was de tweede plaats van Greet bij de dames Elite. Zo kort na haar bevalling is dat zeker voor haar niet evident, ze staat namelijk niet direct bekend omwille van haar sprintvermogen.

Wie ook een bekroning kreeg voor het harde werk van de maanden vooraf, was Stefaan Schutjes. Derde bij de H35, dat wordt niet iedereen.

Stefaan in actie op de driedaagse van België

Van Bart, Dirk en Luc verschieten wij niet als ze op het podium staan, maar het blijft bewonderenswaardig dat ze er keer op keer in slagen.

Wat ons ook opviel, was dat zowel Tuur als Roza tegen een déclassering opkeken. Zij zijn natuurlijk grondleggers van het bosoriënteren, maar de vraag blijft of dezelfde regel die Tuur voor Anciaux en Mira heeft ingevoerd, dezelfde prijzige regel, zouden wij zelfs durven stellen, ook wederkerig geldt?

VK Sprint

Wijk en bos!

1 mei 2014 - Genk Zuid

Zilver
Lies Deferme
Roza Goos
Ronny Timmers
Willy Van Caelenberge

Even leek het er op dat KOL geen VK sprint zou organiseren, Omega besloot namelijk net dan op trainingsweekend te gaan. Uiteindelijk ging het toch door, en is er gewoon een andere medailleverdeling dan in het andere geval.

De wedstrijd zelf was zeker te smaken. Niet zo moeilijk en verraderlijk als het BK Sprint een week eerder, maar het bleef toch opletten. De wijk leende zich beter dan gewoonlijk in het Genkse tot wegkeuzes. Daarna was er een

bosgedeelte, waar de kaart spijtig genoeg te veel ruimte toeliet. Maar zo'n dingen zijn voor iedereen hetzelfde natuurlijk.

Hamok won geen enkele titel of geen bronzen medaille. Zilver was er vier keer. Lies hield de eer van de familie Deferme hoog. Bij de dames is Roza ook altijd een podiumzekerheid.

De prestatie bij de heren was zeker de zilveren medaille van Ronny. Liet bijvoorbeeld Gunther ruim achter en moest zich enkel buigen voor Frank Buytaert. Willy was er ook relatief dichtbij. Bij zijn H Masters D was overigens de helft van de deelnemers hamokker. Jean kwam net niet op het podium. Zijn wedstrijd was aan de start al over, want weg met een foute kaart. Tuur en Pierre vochten iets verderop in de uitslag ook een spannend duel uit. Tuur haalde het met 25 seconden.

Driedaagse van Vlaanderen

Luc zoekt nog hulp!

De grootste cluborganisatie (en misschien wel ons paradepaardje) van dit jaar, nl. de "Driedaagse van Vlaanderen", komt snel dichterbij. We komen stilaan in de laatste rechte lijn en zijn volop op zoek naar helpende handen. Hieronder vind je een lijst van de verantwoordelijken en daarna de medewerkers die al bevestigd hebben om een handje toe te steken. Je zal zien dat we voor verschillende taken nog heel veel clubleden nodig hebben. Er zijn er wel die mondeling al min of meer toegezegd hebben maar we zouden toch graag voor eind juni een definitieve bevestiging krijgen. Iedereen die zijn steentje wil bijdragen kan zijn naam doorgeven aan onze wedstrijdcoördinator Luc (via mail : luc.bouve@hamok.be of telefonisch 0473/930069). Vermeld ook wat je liefst zou willen doen. In mate van het mogelijke houden we hier dan rekening mee. Je bent natuurlijk

ook welkom als je niet alle dagen kan komen helpen, maar vermeld dan op je mail welke dagen je beschikbaar bent. Natuurlijk kan je ook enkele taken combineren. We zullen trachten dat iedereen ook kan deelnemen aan deze wedstrijd (met uitzondering van de baanleggers, postenzetters en voorlopers).

Algemene coördinatie : Luc Bouve

Verantwoordelijken

Opbouw : Luc Bouve
 Sportief : Wim Hoekx
 Baanleggers : Luc Melis
 Accommodaties : Luc Bouve
 Camping : Steffen Knoops
 Website : Jeroen Hoekx
 Bewegwijzering : ???
 Parking : Phil Mellebeek
 Catering : An Verberne

Promotie : Jos Thys
 Financieel : An Verberne
 Sponsoring : Bart Mellebeek
 Prijsuitreiking : Jos Thys
 Materiaal : George Deferme
 Postenzetters : Frederik Meynen
 Voorlopers : Gunther Deferme
 Wedstrijdsecretariaat : Ronny Timmers
 Startploeg : Yvan Laurent
 Kinder-O : Pascal Mylle
 Aankomst : Dominique Schutjes
 Speaker : Jeroen van der Kleij (moet nog bevestigd worden)
 Postenophalers : Dirk Deijgers
 Kinderopvang : Karin Declerq

Medewerkers

Opbouw : Steffen Knoops, Luc Melis, + ????
 Parking : Victor Mellebeek, Klaas Mellebeek, André Aerts, Ludo Aerts, Marcel Aerts
 Postenzetters : ????
 Catering : Rosa Cools, Maria Delarbre, + ????
 Baanleggers : Stefaan Schutjes, Henrik Lisby, Dries van der Kleij, Peter Krampiltz
 Postenzetters : ????
 Voorlopers : Nancy Wenderickx, + ????
 Wedstrijdsecretariaat : Steffen Knoops, Stefaan Schutjes, + ????
 Startploeg : Roger Plees, Nancy Wenderickx, + ????
 Kinder-O : Karin Declerq, + ????
 Aankomst : ????
 Speaker : ????

Postenophalers : ????
 Kinderopvang : ????

Verloop

Donderdag 14 aug

Namiddag : Opbouw Event Center en camping

Vrijdag 15 aug

Voormiddag : Vervolg Opbouw Event Center en Camping

Namiddag : Wedstrijd Long Distance (Heyderbos)

Zaterdag 16 aug

Voormiddag : Wedstrijd Middle Distance (Kolenspoor)

Namiddag : Wedstrijd MTB-O (Waterschei)

Zondag 17 aug

Voormiddag : Wedstrijd Long Distance (Waterschei NW)

Namiddag : Prijsuitreiking + Afbraak Event Center en camping

Maandag 18 aug

Voormiddag : Afbraak Event Center en camping (indien nodig)

Meer info over dit evenement vind je terug op www.fl3d.hamok.be

– Luc Bouve

Jeugdtrainingen

Een overzicht

Training 1: Eerste training eindigt met vuurwerk

Vorbije donderdag gingen de jeugdtrainingen voor dit jaar van start. We waren blij om veel deelnemers van vorig jaar terug te zien. Maar onder de aanwezigen bespeurden we ook enkele nieuwelingen. Met wat extra aandacht kunnen ook zij in massa's oriëntatieplezier delen.

Deze eerste keer stond er een casino-o op het programma. Telkens moest er naar één post gezocht worden. Aan de post hing telkens een speelkaart. 't Was dan de bedoeling om net genoeg posten te verzamelen om zo dicht mogelijk tegen 21 (en niet meer) te komen. Ieder mocht dit op zijn eigen tempo afleggen, de nadruk licht immers steeds op juist oriënteren.

Toen de regen opdook was dit niet echt een spelbreker. Onze jeugdige oriënteurs bleven er voor gaan. Een tweede casinospel werd gestart. Op gelijkaardige wijze dienden er 3 gelijke stukken fruit verzameld te worden.

De natte omstandigheden hielden ons nog steeds niet tegen, sommige kinderen staken eerder een tandje bij. Maar zo ook met het weer. Toen donder en bliksem voor een waar vuurwerkspektakel zorgden werd beslist om de training af te breken en van elkaars gezelschap

en het spektakel te genieten bij een drankje in de kantine van de tennisclub.

Het werd nog een gezellige bedoening en velen vertrokken met spijt in het hart naar huis.

Training 2: Hartverwarmend enthousiasme

De weersvooruitzichten voor de tweede jeugdtraining waren nogal wisselvallig. Tussen het regenen was het af en toe droog. Met de eerste training die in onweer eindigde in het achterhoofd, twijfelden we of het wel aangewezen was om de training te laten doorgaan. Hoeveel van onze jeugdleden zouden het immers zien zitten om nogmaals in de regen te lopen?!

Een tweetal uur op voorhand werd buienradar.be nog geraadpleegd en de ergste regen van de dag leek voorbij. Voor de zekerheid werd de geplande tragere oefening in de Hamse bossen vervangen door een wat snellere op het Vlietje. In het geval het toch te erg zou worden, hadden we tenminste mogelijkheden tot schuilen.

Buienradar bleek geen betrouwbare bron want we kregen regen van begin tot einde. Ook het vermoeden dat velen het trainen zouden laten bleek niet juist. Bijna iedereen was aanwezig. We telden zelfs 3 nieuwelingen, 5 begeleiders en een eregast in de vorm van voorzitter Luc.

Op het programma een kleine cluedo-o (ondertussen bij iedereen in de club gekend) waarin we op zoek gingen naar het liefje van Smurfin. De meest ervarenen moesten de oefening in memo afwerken. Het Vlietje heeft voor onze oriënteurs blijkbaar nog maar weinig geheimen. In een mum van tijd vonden ze dat Potige de gelukkige smurf was.

De basisregel van de oriëntatiesport "Steeds de kaart meedraaien" werd nog eens duchtig geoefend op het micro-oriëntatieparcours. Door

het lopen van letter naar letter werden woorden gevormd, welke dan weer naar een thema leidden.

In een laatste oefening werd in kleine groepjes een kaart nagebouwd met wat in de omgeving te vinden was. Stenen, blaadjes en takken groot en klein werden te voorschijn gehaald en de eindresultaten mochten er zijn.

Het allertofste was echter dat ondanks het de hele tijd regende iedereen er steeds is voor blijven gaan. Nu ja, oriëntatiesport is een buitensport en onze jongsten dus wellicht echte oriënteurs.

Training 3: Op schattenjacht

De training van 22 mei werd alvast weer een mijlpaal. We hielden het voor het eerst droog en we waren door enkele gastlopers met 23 deelnemers! Op het programma stond een soort schattenjacht. De eerste schattenjacht van het jaar, maar zeker niet de laatste!

Op de kaart stonden een aantal plekken aangeduid. Op die plaatsen vonden we meestal een voorwerp en daar hoorde dan een vraag bij: Hoeveel vijzen zitten er in dit paaltje? Wat is het laatste cijfer van het telefoonnummer dat u hier vindt? ... Balises (vakterm voor de oranje-witte driehoekige vlagjes) waren er niet te vinden. Enkel bij nauwkeurig oriënteren zouden we de vragen goed kunnen beantwoorden.

Goede antwoorden waren trouwens van groot belang. Want alle antwoorden samen gaven ons GPS-coördinaten die ons naar de schat leidden. Christophe ging als ervaren geocacher op kop en bracht ons zonder omwegen naar de schat ;-). De inhoud in de vorm van suikerwafels was zeker verdiend.

Voor we terug naar het Vlietje vertrokken hebben nog wat toevallig passerende wielrenners en lopers aangemoedigd. Die zullen ons ook een toffe bende gevonden hebben.

Training 4: Het zwaardere werk

Eén van de grote pilaren van het goed oriënteren is uiteraard voldoende symbolenkennis. Dat dit dan eens duchtig geoefend werd is dan ook niet te verbazen.

Voor deze training werden alle posten eerst op papier overlopen. Wat zou er volgens de kaart te zien moeten zijn? Nadien kon iedereen het parcours afleggen en de kaart aan de waarheid toetsen.

De oefening vond plaats in een mooi, door wegen afgesloten stukje bos. Dit gaf de gelegenheid om iedereen zonder begeleider op pad te sturen. Wel verkoos iedereen om in een groepje het parcours af te leggen. Was dit om bij twijfel te overleggen of was dit voor de gezelligheid?

Hierna zie je alvast de oplossing nogmaals terug:

Een hoopje langs het pad	7	1	
Samenkomst van paden. Ten zuiden ervan enkele boomstronken	5	2	
Kruising van een droge gracht met een pad.	12	3	
Samenkomst van paden. Goed doorloopbaar bos gaat over in dicht bos.	2	4	
Een opmerkelijke boom of struik langs een pad. Nog een tweede aan de andere kant van het pad.	10	5	
Opmerkelijke boom of struik langs een pad. Ook een einde van een omheining.	1	6	
Aan een put, dicht bij een samenkomst van paden.	6	7	
Aan een put, in een dicht bos.	3	8	
Een droge gracht gaat over in een put.	9	9	
Op de hoek van prive-gebied. Ook het einde van een omheining.	11	10	
Een boomstronk langs het pad.	8	11	
Een klein gebouwtje grenzend aan privé-gebied.	4	12	